

SPOKORNIŠKE SOLZE

(Puščavniška legenda)

V Misalu starem je posebna maša:
Za milost spokorjenja — dar solza...
Da človek ta »moderni« te povpraša:
Kako zašla ta čudna maša tja?

Odgovor boš dobil — iz prve (prakrščanske) dobe,
Ko puščave so vzcvetele sredi kamenitih trat!
V Egiptu, v Mali Aziji — ko svet bil poln zlobe:
Umaknil se menihov zbor pred njimi, ki bil je sreče tat!

Je v svetu dolgo živel svet Nicefor — sedaj menih;
Zagabil se mu svet je — je vstopil v samostan!
Pokono strogo delal — molil in postil se tih...
Sedaj spokornik strogi — drugim vzgled — je dan...

So angeli v nebesih sejo imeli — slišal jih je Bog!
Prepir med njimi se razvname — kaj na svetu več velja?
Odločil je Najvišji — nepreklicno strog:
Naj med njimi najbolj modri se koj na svet poda...

Se spustiti v rudnik zlata — ugrabi grudo iz zlata —
»To blato je — de božja sodba — tvar gnusna in odurna;
Stisni kepo!« jo stisne Angel — človeška kri ven pricurlja...
Drug angel se izbere »Kaj boljšega prinesi!« sklepa seja burna!

Leta zagrabi bisere — najbolj blesteče...
Kot sončni žar v njih žarek se blesti...
Pa to rubin — v njem rdeči žarek se leskeče...
Že spet podoba je lepljiva, prelite, glej, krvi...

Ponovno zdaj se tretji angel — z Neba dol spusti;
V puščano ta zaide — glej k Niceforu spè...
Solze pretaka ta — ob sončnem svitu — spokorniške solze —
Kako se te blešče — nabere jih v srebrno kangljico,
ko k Nebu zagori...

»Da, da — to najboljši dragocena in čislana pri nas je roba
Spokorniška glej solza — ta trdosrčnost kamenito zmore!
Tako odločil Bog: kjer so te solze prisotne, izgine zloba —
In še tolik greh se izbriše — solza taka vse premore...

Leopold POVŠE

Naš suradnik Leopold Povše, čiju pjesmu pokorniškog korizmenog ugođaja ovdje objavljujemo, izdao je nedavno novu zbirku pjesama **KRESOVI SE VZIGAJO**. Naručuje se kod pisca: Leopold Povše, župnik, 68321 Brusnice na Dol.
